

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 5 Lutego v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE

Ostatnia data gazet petersburskich jest dnia 27 stycznia.

Podług gazety senackiej, przez Naywyższe ukazy J. C. M. do Rządzącego Senatu:

Dnia 25 grudnia 1822. Radca rządu gubernialnego grodzieńskiego radca kolegialny Piotr Ryzienka; zostający w udziałowym kantorze smoleńskim, radca dworu Gabryel Rakuss i zostający w archangielskiej ekspedycji kontrolnej pomocnikiem radcy, rangi 8mej klasy Andrzej Szlachtin, na własne prośby z przyczyny choroby, przy zupełnym uwolnieniu ze służby, Rakuss na podstawie ukazu 8 lutego 1762 r. mianowany radcą kolegialnym, a Szlachtin za 30letnią służbę chwalebną otrzymał połowę pobieranej płacy, w pensyi dożywotniej po 150 rubli na rok.

Dnia 9 stycznia 1823. Na przedstawienie JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA, o gorliwej służbie radcy tytularni: kassyer i ekonoma korpusu paziów Iwanów, inauczytel rosyjskiego języka w drugim korpusie kadetskim Piatnicki, podniesieni do rangi 8mej klasy.

Dnia 10 stycznia. Zostający w Głównym Sztapie JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA, etatu komissoryatskiego, rangi 9tej klasy, Horin, za odznaczającą się i gorliwą służbę, naylaskawiej podniesiony do rangi 8mej klasy.

Tęże daty. Zostający w kancelaryi JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA, rangi 9tej klasy Zadarnowski, liczący się w tej klasie od dnia 6 grudnia 1816 roku, za gorliwą służbę, naylaskawiej podniesiony do rangi 8mej klasy, ze starszeństwem od czasu wysłużenia terminu prawem ustanowionego w dziewiątej klasie.

Dnia 17 stycznia. Oberaudytor rzyckiego gubernatora wojennego, rangi 7mej klasy Anisimow, w nagrodę gorliwej służby, po wysłużeniu w tej randze lat prawem przepisanych, podniesiony do rangi szóstej klasy ze starszeństwem od dnia 5 grudnia 1822 roku.

W Naywyższym Ukazie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI do Nayświętszego Rządzącego Synodu pod dniem 22 października 1822 roku wyrażono: „Narodziny ukochanej synowicy NASZEJ, Wielkiej Xiężniczki OLGII MIKOŁAJEWNY; ROZKAZUJEMY obchodzić dnia 30 sierpnia, w którym Wszechmochny udarował tym nowym znakiem łaski swojej CESARSKI NASZ dom; a imieniny w dniu 11tym lipca.

Zostający pod wiedzą kolegium państwa spraw zagranicznych, radca tytularny Baron Strogonow, w nagrodę gorliwej służby, mianowany asesorem kolegialnym.

Na przedstawienie JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI CESARZEWICZA, adjunkci liceum carskosielskiego rangi 8mej klasy, Teorgjewski i Archanjelski, otrzymali rangi wyższe następne, ze starszeństwem od dnia wysłużenia lat przepisanych w randze poprzedzającej.

Sprawujący obowiązki dyrektora widowisk, rzeczywisty radca stanu Majnow, d. 2 stycz. r. t. doniosł Rządzącemu Senatowi. iż CESARZ JEGOMOŚĆ Naywyżey zezwolił, ażeby, na przedstawienie komitetów teatralnych i PP. Ministrów, teatr moskiewski, będący dotąd pod wiedzą komitetu sankt-petersburskiego, odtąd oddzielony od niego, został pod naczelną zwierzchnością tamecznego Wojennego Jenerała Gubernatora, Jenerała kawaleryi Xięcia Golicyna.

Xiążę Wołkoński, naczelnik głównego sztabu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, jenerał adjutant, przybył do tutejszej stolicy.

Kurs petersburski dnia 23 stycznia: dukat holenderski nowy 11 r. 25 kop. Zmiana złota 2 r. 87 kop. Zmiana srebra 2 rub. 72 kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. - po - 100
68 brzęczącą monetą - 96½
58 takąż - - 82 } procentow

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 10 lutego.

(z Gazety Warszawskiej.)

Rocznica urodzin Jego Cesarzewiczowskiej Mości Wielkiego Xiążęcia Michała, brata N. Panna, obchodzoną była wczora d. 9 b. m. ze zwykłą uroczystością w Stolicy Królestwa Polskiego. Jego Cesarzewiczowska Mość Wielki Xiążę Konstanty, raczył z tego powodu przyymować powinszowania, a wszystkie władze rządowe znajdowały się na nabożeństwie, odprawionem w kościele metropolitalnym ś. Jana.

AUSTRIA:

Gazeta sankt-petersburska, le *Conservateur Impartial*, w artykule z Wiednia pod 16 stycznia, umieściła następujący:

List Xiążęcia Metternicha do sprawującego interessa Austrii, w Madrycie, datowany z Weron d. 14 grudnia 1822.

Stan w jakim się Monarchia hiszpańska, po zaszyłych w niej od dwóch lat wypadkach, znajdowała, był tak ważnym przedmiotem, iż musiała zająć połączone w Weronie gabinety. Nayjaśniejszy Cesarz Jegomość, Pan mój, chciał, abyś WPan był zawiadomionym o sposobie, w jakim tę ważną okoliczność, uważa, i tym końcem posyłam WPanu niniejszą notę.

Zaraz od chwili powstania rewolucyi hiszpańskiej, zdanie nasze względem niej było rozstrzygnięte. Podług odwiecznych wyroków Opatrzności, ani szczęście krajów, ani szczególnych osób pomyślność, nie może być dziełem zapomnienia pierwszych powinności, jakie mają ludzie i porządek towarzyski. Nie zbrodniczem zaślepieniem, przewrótami zdaniemi i uwiedzeniem sumienia ludów, przedsiębrać należy poprawę ich losu, a powstanie wojskowe nigdy nie może stanowić podstawy szczęśliwego i trwałego rządu.

Rewolucya hiszpańska była wypadkiem, zasługującym na całą uwagę i całą troskliwość zagranicznych Monarchów, z tego nawet względu, iż ma zgubny wpływ na kraj, który jey doznaje: pomyślność bowiem lub upadek jednego z nayinteressowniejszych krajów Europy, nie może być w ich oczach obojętnem zdarzeniem. Tylko nieprzyjaciele tego kraju, gdyby jacy być mogli, mieliby prawo patrzenia obojętnem okiem na rozdzierające go rozterki. Z tem wszystkiem sprawiedliwy wstręt od wdawania się w wewnętrzne interesa udzielonego państwa, skłoniłby może Monarchów do postanowienia, aby nie wyrzekli względem położenia Hiszpanii, gdyby złe, przez jey rewolucyą zrażdzone, koncentrowało się i koncentrować mogło w obrębie jey granic.

Lecz inaczej się dzieje. Rewolucya ta, przed przyściem do dojrzałości, wiele klęsk innym krajom zadała. Przez udzielenie jadu swoich zasad

i przykładów, tudzież przez swoich znakomitszych twórców, wzniecia rewolucye w Neapolu i Piemontcie; byłaby po całych Włoszech pożar rozpostarła, Francya zagroziła, Niemcy w dotkliwem położeniu wprawili; gdyby Mocarstwa nie użyły środków zaradczych, i nie ochroniły Europy od nowego pożaru. Zgubne sposoby, których użyto w Hiszpanii dla przywiedzenia rewolucyi do skutku, służyły wszędzie za wzór tym, co sobie pochlebiali utorować jej drogę do nowych zdobyczy. Konstytucya hiszpańska stała się wszędzie punktem połączenia i hasłem stronnictwa, które się sprzyście przeciw bezpieczeństwu tronów i spokojności ludów.

Niebezpieczne poruszenie, jakie hiszpańska rewolucya sprawiła na całym południu Europy, postawiło Austrię w przykrej potrzebie chwyć się środków, niezgadających się ze spokojnym tokiem, którymby chętnie niezmiennie postępowała. Wkrótce uyrzała część swoich krajów otoczoną powstańcami, opasaną nieszczęsnymi spiskami, zagrożoną napadem spiskowych, których pierwsze zamachy wymierzone były przeciwko jej granicom. Poniesieniem wielkich ofiar, i przez wielkie tylko usiłowania, zdołała Austria przywrócić spokojność we Włoszech i zniweczyć zamiary, których pomyślny skutek nie byłby obojętnym dla losu własnych jej prowincy. Wreszcie Najjaśniejszy Cesarz Jmć trzyma się względem rewolucyi hiszpańskiej, takich zasad, jakie zawsze głośno objawiał. Gdyby nawet ztąd nie było oczywistego niebezpieczeństwa dla ludów pieczołowitości Jego powierzonych, nigdy przecież N. Cesarz Jmć nie byłby się ociągał z naganieniem tego, co w sprawie towarzystwa ludzkiego poczytuje za fałszywe, zgubne i godne potępienia.

Wierny systematowi utrzymania pokoju, do czego się z dostojnymi sprzymierzeńcami niezmiennie zobowiązał, nie przestanie N. Cesarz Jmć poczytywać zaburzeń i nieładu, którychby jakakolwiek część Europy była ofiarą, za przedmiot najwyższej troskliwości dla wszystkich rządów, a ilekroć N. Cesarz Jmć w tych godnych ubolewania, dotkliwych chwilach, głos swój podniesie, zawsze sądzić będzie, iż dopełni obowiązku, od którego żadnym względem odwieść się nie da. Za ledwie mogę przypuścić, Mości Panie Hrabi, aby sąd Cesarza Jmci o wypadkach w Hiszpanii, mógł w tym kraju być fałszywie zrozumianym, lub fałszywie tłumaczonym. Ani cel prywatnego interesu; ani zgodność wzajemnych pretensy; ani nakoniec żadne uczucie nieufności lub zawiści, nie może gabinetowi naszemu podać myśli, przeciwny dobru Europy.

Dość jest domowi austriackiemu zwrócić się do własnych swych dziejów, aby w nich znaleźć najsilniejsze pobudki przychylności, szacunku i sprzyjania narodowi, który ze sprawiedliwą dumą pamiętać może na owe chlubne i pamiętne wieki, kiedy słońce w jego krajach nie zachodziło; narodowi, który mocny przez szanowne ustawy, dziedziczne onoty religijne uczucia i przywiązanie do swoich Królów, odznaczał się zawsze prawym, wielkomysłnym, a bardzo często nawet bohatyrskim patriotyzmem. W niebardzo od nas dalekiej epoce, naród ten mężstwem swoim, wiernem poświęceniem się i wytrwałością, z jaką dał odpor ambicyi przywłaszczyciela, pragnącego odebrać mu jego Monarchów i prawa; wprawił świat w podziwienie, a Austria nigdy nie zapomni, jak ten szlachetny odpor ludu hiszpańskiego, był jej samej użytecznym w chwili wielkiego niebezpieczeństwa.

Przeto surowa ta mowa, którą wewnętrzne przekonanie i moc prawdy N. Cesarzowi podają, nie może dotyczyć Hiszpanii, uważaną jako naród i mocarstwo, ściągając się ona do tych tylko, co Hiszpanią do zguby przywiedli i przeistoczyli, a cierpienia jej bezustannie przedłużają.

Cesarz Jmć łącząc się z Weronie z dostojnymi sprzymierzeńcami swoimi, był tak szczęśliwym, iż w poradach ich znalazł też same życzliwe i bezinteresowne uczucia, któremi się sam powodował. Oświadczenia posłane do Ma-

drytu, dowiodą tego czynu, i usuną wszelką wątpliwość względem szczerego i gorliwego usiłowania Monarchów, pragnących stać się użytecznymi sprawie Hiszpanii, przez wystawienie potrzeby innego postępowania. Dowiedzioną jest rzeczą, iż przykre położenie, w jakim się Hiszpania znajduje, wz mogło się niezmiernie od niejakiego czasu. Najsurowsze środki, najsłabsze sposoby, nie zdołały już nadać ruchu administracyi. Wojna domowa wybuchnęła w kilku jej prowincyach, związki jej z większą częścią Europy są osłabione lub całkowicie przerwane; stosunki jej nawet z Francją przybrały charakter tak problematyczny, iż słusznie można się lękać zawiązań, mogących ztąd wyniknąć.

Czyż podobny stan rzeczy nie usprawiedliwiłby najsmutniejszych przeczuć.

Każdy hiszpan, zając dokładnie prawdziwe położenie oyczyzny swojej, czuć musi, iż dla skruszenia więzów, jakie teraz Monarchę i naród kępują, trzeba aby Hiszpania położyła koniec temu stanowi odłączenia się od reszty Europy, w który ją ostatnie wypadki wtrąciły. Trzeba, aby stosunki zaufania i szczerości, przywrócone były między nią i innymi rządami, stosunki, które, z jednej strony będąc rękojmią jej stałego zamiaru, przystąpienia do wspólnej sprawy monarchii europejskich, z drugiej strony mogły podać Hiszpanii środki doprowadzenia do skutku istotnej jej woli, i usunięcia tego wszystkiego, co ją przeistaczać i wstrzymać może. Lecz dla dopięcia tego celu, przedwzyszkim Król hiszpański powinien być wolnym, nie tylko co do osoby swojej, jak każdy może pragnąć tam, gdzie prawa panują, lecz nawet tak, jak Monarcha być powinien, aby mógł pełnić wysokie swoje powołanie.

Król hiszpański będzie wolnym od chwili, jak będzie mógł położyć koniec nieszczęściom ludu swego, przywrócić porządek i pokój w swoim kraju; i otoczyć się ludźmi zarówno godnymi jego ufności dla swojego światła i dla swoich zasad; od chwili, jak nareszcie na miejsce rządu, który nawet przywiązani do niego egoizmem lub dumą, uznają za niepodobny do skutecznego, będzie mógł nastąpić porządek rzeczy, w którymby prawa Monarchów były szczęśliwie połączone z prawdziwymi interesami, i prawami życzeniami wszystkich klas narodu. Gdy ta chwila nadejdzie, wtedy Hiszpania, znuzona długą swoją męczarnią, będzie sobie mogła pochlebiać, iż powróci do zupełnego posiadania korzyści, które jej niebo wydzieliło, i które jej zapewnia szlachetny charakter mieszkańców; uyrzy natenczas odradzające się związki, które ją łączyły ze wszystkimi mocarstwami europejskimi; a Cesarz Jmć winnować sobie będzie, składając jej życzenia pomyślności i ofiarę przysług, jakie będzie mógł uczynić dla dawnego swego przyjaciela i sprzymierzeńca.

Użyjesz WPan, Mości Hrabi, noty niniejszej, w sposobie najstosowniejszym do okoliczności, w jakich przy jej odebraniu znajdować się będziesz. Jesteś WPan upoważnionym dać ją do przeczytania ministrowi interesów zagranicznych, oraz udzielić mu kopiją, jeżeli tego zażąda.

Wiedeń dnia 26 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej).

W Sziget w (Węgrzech) dnia 7 stycznia o godzinie 3 minucie 56 rano, dało się uczuć nadzwyczaj mocne trzęsienie ziemi. W chwili tej nie było najmniejszego wiatru, wzruszenie trwało przez 15 sekund, wśród huku podobnego do grzmotu, a tak było mocne, iż wszyscy prawie ludzie przestraszeni obudzili się, spręty poruszyli się, szklanki wydały brzęk, a domy się pochyliły. Trzęsienie to pochodziło z południa od strony Neapolu, i postępowało ku północy. W skutku tego wypadku na wielu gmachach okazały się rysy; w zupach solnych nie widać jednak żadnych szkodliwych skutków.

Tryest dnia 16 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Odebrano tu wiadomości ze Stambułu przez

Korfu, dochodzące do dnia 1 stycznia, podług których, grecy wylądowali z korpusem wojska na wyspę Scio i wypędzili z niej Turków. Basza miał się schronić do twierdzy, a najsilniejsza część Turków opuściła wyspę w ucieczce. Jedną część floty greckiej popłynęła potem ku Smyrnie, a druga ku Tenedos. Zrzucony z urzędu kapitan Basza, który wysłany był do Angory, został stracony, gdy przejeżdżał przez okolice Smyrny.

NIEMCY.

Weymar dnia 26 stycznia.
(z Gazety Warszawskiej)

Wnocy z d. 22 na 23 b. m. mieliśmy tu mróz na 26 stopni, podług cieplomierza Reaumura. Wielki Xiąże, powodowany czułością dla ubogich, kazał ich wesprzeć znaczną ilością drzewa. Z rozkazu zaś Wielkiej Xiężny, rozdają zupełną dla ubogich chorych i jedzenie dla ubogich dzieci.

Filozof Pitschaft chorował tylko z przeziębienia, lecz nie umarł, jak rozgłoszono i d. 17 b. m. rozpoczął znowu swoje deklamacje. Zebrał 70 talarów, z których 10 dał dla ubogich.

Od brzegów Menu dnia 28 stycznia.
(z tejże gazety.)

W okolicach Bryzaku, w kraju badeńskim, nakazano obławę na wilka, który się pokazał na gościńcu i gonik czeladnika kominiarskiego; lecz ten umknął.

W mieście Anspach są tylko 3 studnie, z których mieszkańcy biorą wodę; wszystkie inne, oraz kanały, zamarły lub wyschły. Podobny niedostatek wody daje się także czuć w innych miastach. Do Eichstadt i Ellingen sprowadzać potrzeba wodę z odległych miejsc. Młyny wodne, kuźnie, i hamernie nie są czynnymi. Od 6 tygodni w całej Bawarii ani kropla deszczu nie spadła. Jeziora tamedzne tak zamarły, jak odlawna nie pamiętają.

Król Jmé Saski zmniejszył podatki miejskie w Lipsku ilością przeszło 20,000 talarów rocznie.

W gazecie ryskiej Zuschauer, pod rozmaitemi wiadomościami czytamy: „Gazety francuskie, zwyczajnie więcej ważnych rzeczy o Niemcach donoszące, aniżeli sami Niemcy, zawierają, że rząd bawarski oświadczył się za planem austriackim; jednak nie sądzi rzeczą potrzebną, ażeby się dla tego nowy kongres posłów w Wiedniu miał następować; i że stałe ma postanowienie, w niczem nie odmieniać konstytucji, którą Król nadał, a naród zamilował. Też gazety wyrażają dalej: że wojska z Xięstwa Poznańskiego i Marchii Brandeburskiej nad Ren pójść mają: a tam stojące odbiorą inne przeznaczenie. Nakoniec: że małe północne państwa niemieckie chciały się w Arnstadt w Turynii naradzać: czyliby lepiej im było, zupełnie się przyłączyć do systemu celnego pruskiego; czyli też do środków, wspólne ułożonych w Darmstadt? Przychylnie się do ostatniego, nie roztrząsając pierwszego.

Wielki jest bieg gońców między niemieckimi dworami, pierwszego i drugiego rzędu. Mówią, że Austria i Prusy chcą w związku niemieckim podać odmiany.

W Lombardyi nakazano wielki zaciąg do wojska.

FRANCYA.

Paryż dnia 22 stycznia.
(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmé słuchał wczora mszy ś. w kaplicy swojej, a członkowie rodziny jego, wielcy dygnitarze i deputowani pierwszych władz krajowych, udali się do St. Denys na żałobne nabożeństwo za Ludwika XVI.

Niedawno odprawiła się missya w Cahors pod sterem xiądza Forbin Janson. Wszyscy prawie mieszkańcy chodzili na nabożeństwo. Postawienie krzyża odbyło się z największą uroczystością. Przez kilka tygodni mieszkańcy tamedzni wszelkiego stanu sypali pagórek, na którym miał stać. W sam dzień processyi, 8 oddziałów, złożonych po 200 ludzi, niosło krzyż mający 60 stop

wysokości, na którym zawieszony był wizerunek Jezusa Chrystusa długości 9 stop. Przeszło 30,000 pobożnych mieszkańców, mając na czele prefekta, wszystkich urzędników miejscowych i xięży, szło z krzyżem na pagórek. Dawniejszy kościół urszuliniek, zamieniony później na klub polityczny, a potem na teatr, został teraz kupiony z dobrowolnych składek i przywrócony do pierwszego swego przeznaczenia. Toż samo stało się z drugim kościołem, obróconym na skład towarów. Missjonarze wezwali xięży z departamentu do pomocy. Nabożeństwo trwało 9 dni.

Xiądz Forbin Janson powrócił do Paryża, zostawiwszy kilku missjonarzy w Cahors.

(z Gaz. Prusk. Stanu.) Żądanie biletów na posiedzenie otwarcia izb d. 28 b. m. tak jest wielkie, że kapitan, pełniący służbę, zmuszonym został przez gazety ogłosić, że już wszystkie bilety na tę uroczystość są rozdane.

Królewsko-neapolitański poseł, Xiąże Castella, pozawczora dawał wielki obiad, na którym znajdował się cały korpus dyplomatyczny, prócz posła hiszpańskiego. Tenże ministrowi stosunków zewnętrznych przesłał okólnik, który San Miguel do posłów hiszpańskich przy wszystkich dworach rozstał, a który razem służyć ma za odpowiedź na oświadczenie trzech dworów sprzymierzonych; przesłanie to uskutecznił bez żadnej udzielnej od siebie noty, i aż do dziś dnia nie prosił o pasporta.

Konstytucyjni hiszpańscy żołnierze nanowu naruszyli terytoryum francuskie i zostali rozbrojeni; a w Paryżu za okazane męstwo przez P. Badie, proszono dla niego o krzyż legii honorowej.

Paryż dnia 25 stycznia.

(z Gaz. Rysk. Zuschauer.)

Wczorajszy Dziennik Sporów powstaje na fałszywe pogłoski, oraz na podnoszenie się, i spalenie papierów skarbowych, donosząc, że posłowie, rosyjski dnia 14, pruski 15, austriacki 16 Mardryt opuścili. Wojska Mocarstw lądowych, nie odebrały rozkazów, ani do marszu, ani do odmiany stanowisk. Prawda, że Xiąże S. Lorenzo podał ministrowi stosunków zewnętrznych wiadomość o odejściu hiszpańskiego ministra Pañ Miguel do wszystkich poselstw kontynentalnych hiszpańskich: jednakże to uwiadomienie, które zapewne i w innych krajach nastąpi, we Francji nie pociągnęło za sobą żadnych uwag, a Xiąże nie prosił o pasporta. Nasi czytelnicy mogą polegać na rzetelności tych wypadków; pewni jesteśmy, iż żadnego z nich odwoływać nie będziemy przymuszani.

Pozawczora wieczorem generał Quesada długo się naradzał z Hrabią Villele.

Minister królewskiego domu, Margrabia Lauriston, za kilka dni wyjeżdża do wojska obserwacyjnego. W liczbie generałów, którzy Xięciu Angouleme towarzyszyć będą, są: Xiąże Guiche i Baron Damas. Utrzymują, że Jego Królewska Wysokość obierze stanowisko ze strony Nawarry. Ma być utworzona straż bokuwa, która z 4 kompanii będzie wybrana, dla towarzyszenia Xięciu Angouleme. Wczora konne regimenta królewskiej gwardyi ciągnęły losy, któremu wypadnie iść do Hiszpanii; los wypadł na oba regimenta kirysierów, dragonów i konnych strzelców. Regimenta piechoty, które wyść mają, będą niezwłocznie wymienione. Regimenta konne królewskiej gwardyi, które toż samo przeznaczenie otrzymać mają, będą pod sprawą PP. Lauristona, Robuscona i Castellajac. Odbyło się także losowanie szwajcarskiego regimentu, przeznaczonego do korpusu obserwacyjnego. Jednak gazeta donosiła, że 30 regiment liniowy paryzki nie wyszedł do wojska obserwacyjnego; ale dotąd zostaje w stolicy. Trzeci bataliony każdego regimentu królewskiej gwardyi, będą tysiącem ludzi zmniejszone i regimenta tworzą. Słychać, że półkownicy, którzy niemi dowodzić będą, losem wybrani zostaną. Załoga w Lille wyszła do wojska obserwacyjnego, i wszystkie do marszu przeznaczone regimenta gwardyi tam się udadzą, po mowie królewskiej zagajającej posiedzenie izb. Wojsko obserwacyjne wkrótce ma być doprowadzone do 100,000 ludzi. Wczorajszy Monitor bardzo krótko wzmiankuje o tém

wszystkiem, co się w gazecie *Etoile* znajduje. Nie wszystko więc jeszcze urzędowie jest obwieszczone. Słychać, że wczora od godziny 4tej do 6 byli ministrowie u P. *Villele*, z powodu otrzymanych listów od gabinetu *St. James*.

Podług gazety *Courier français*, pozawczora wieczorem angielski poseł był u P. *Villele* i miał z tym ministrem rozmowę, trwającą przez trzy kwadranse; po czem rozeszła się pogłoska o zmianie ministerium w Londynie, którą ta gazeta uważa za zupełne tego gabinetu zrządzenie się systematu *Castlereagh*, i odwołują się w tym do widoków w *Sun* ogłoszonych.

Listy z Bajonny donoszą, że przybyli tam ministrowie trzech Mocarstw, i zabawią do otrzymania instrukcyi od swych dworów.

Król wydał surowy rozkaz przeciwko nępowaniu francuzkich okrętów, które na wojnie między Turkami i Grekami poymanych ludzi, jak niewolników, do innych prowincy tureckich przewożą. Francuzkie wojenne statki odebrały rozkaz, aby za spotkaniem okrętów, do tego haniebnego zarobku nępujących się, zabierały je i w najbliższych portach niewolników na wolność wypuszczaly.

Dnia 20 gazeta *Drapeau-blanc* zapewniała że P. *Villele*, został uwolniony od obowiązków; al. 21 powtarzała, że P. *Villele* zostaje w zupełnej czynności swojego urzędu. Przyjaciele jego zapewniają, że on nie miałby swego uwolnienia za nieszczęście, i tylko tyle ceni swe miejsce, ile ono mu pozwala, do pełnienia tego, co on potrzebnem bydz sędzi. Wreszcie miał odmienić swe zdanie względem wojny.

Dzisiaj zgromadzili się deputowani, dla wybrania wielkiej deputacyi na posiedzenie królewskie. Pozawczora papiery nasze skarbowe tak nisko spadły, z przyczyny pogłosek o wojnie, że maklerowie nie chcieli zawierać kontraktów. Dziennik paryzki za to ich chwali.

HISZPANIA.

Madryt dnia 13 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Na sessyi Stanów d. 13 b. m. roztrząsano projekt do prawa względem zaciągu do wojska; zgodzono się na kilka tylko artykułów, a resztę odłożono do dalszych obrad.

Donoszą z *Urgelu*, że generał *Mina* zamyśla się podkopać pod twierdzę urgelską; oprócz wyznaczonych do tego żołnierzy, pracuje tam codziennie 50 ludzi.

Lord *Fitzroy Somerset* przejeżdżał d. 15 b. m. przez Bajonnę do Madrytu.

Kilka oddziałów wojska wiary pod sprawą *Bessieres*, *Ullmann* i *Mata*, pokazało się d. 4 b. m. przed *Sanagossą*. Dowódca, mający szczupłą liczbę wojska liniowego, wezwał mieszkańców do obrony, i d. 5 b. m. odparł rojalistów.

W *Madrycie* wzięto wszystkie konie w rekwizycyę; lecz tylko zebrano ich 121.

Od granic hiszpańskich, dnia 19 stycznia.

(z teyże gazety.)

Sprawujący interesa rossyyskie przy dworze hiszpańskim, wyjechawszy d. 14 b. m. z *Madrytu*, przybył d. 17 b. m. do *Bajonny*, gdzie także co chwile spodziewają się przybycia sprawujących interesa pruskie i austriackie, z których pierwszy opuścił *Madryt* d. 15, a drugi d. 16 b. m.

Generał *Sarfield* miał d. 8 b. m. zadać klęskę wojsku konstytucyjnemu, i zabrać mu znaczną ilość żywności prowadzonej z *Barcellony*. W tymże czasie *Romagosa* uczynił szczęśliwą wycieczkę, i wspólnie z generałem *Sarfield*, odparł wojsko *Miny* na całej linii. *Sarfield* stoi teraz w *Puyceda*, i wojskiem swoim osadził *Belver*, a *Romagosa*, opatrzonej w żywność, powrócił do twierdzy *Urgel*.

Wojsko konstytucyjne nie uderzyło jeszcze na trzy twierdze, zajęte przez rojalistów, jako to *Urgel*, *Mequinenza* i *Irati*; gdyż nie ma dostatecznego przysposobienia, a pora roku nie dozwala przedsiębrać ścisłego obleżenia. Zdaje się, iż konstytucyoniści mają nadzieję przymusić głodem te twierdze do poddania się.

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 14 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej.)

W skutku uwiadomienia, które rząd papiecki odebrał z kilku miast o intrygach wielu osób, przekonanych o porozumieniu się z wysłańcami rewolucyjnymi, użyto względem nich surowych środków. Mowią, iż do czasu wyroku mają bydz osadzeni w zamku s. *Aniolo*. Dnia 13 b. m. przybyło tam 7 pojazdów zamkniętych pod strażą, i zdaje się, że w nich znajdowały się wzmiankowane osoby.

W *Rzymie* zima trwała tylko 2 dni, to jest, przez 29 i 30 grudnia, gdzie było po 4 stopnie mrozu. Już powraca wiosna.

Półkownik *del Caretto*, kommisarz Króla neapolitańskiego w prowincyi *Capitanata*, rozproszył szczątki rozboyniczej bandy znanego *De Nigris*. W stoczony bitwie zabito kilku hultajów, i kilku ranionych schwytano. Waleczny porucznik *Fortunato* utracił życie.

Policya w *Wenecyi* pozwoliła podczas karnawału chodzić w maskach po ulicach, jak jest dawny zwyczaj; lecz zabroniła chodzić w maskach do kościołów i innych miejsc, Bogu poświęconych.

Ankona dnia 12 stycznia.

Okręt, który tu zawinął z *Idryi*, przywiózł wiadomości z *Archypelagu* dochodzące do d. 26 grudnia. Od dwóch miesięcy *Ipiaryczykowie* przypasabiali wielką wyprawę, która dnia 17 grudnia wypłynawszy we 24 okręty i 9,000 ludzi, tudzież z 10 statkami palmami, do dnia 23 miała zupełnie opanować wyspę *Scio*. Turcy, którzy nie mogli się ratować ucieczką, zostali w pień wycięci, a reszta zamknęła się w twierdzy, którą grecy oblegli. Oczekiwano w *Scio* drugiej wyprawy z *Samos*, złożonej z 3000 ludzi, tudzież eskadry z *Idryi*, składającej się z 15 okrętów i 2500 ludzi, w celu uskuteknienia nowego zamysłu, który ma zmierzać ku *Tenedos* lub *Mitylene*. D. 31 grudnia konsulowie, rossyyski, austriacki i francuzki odebrali w *Ankonie* notę, wydaną przez mocarstwa pod czas kongressu w *Weronie*. Konsul austriacki miał posłać to pismo do wszystkich konsulów na *Levancie*. (z *Gaz. Warsz.*)

Szwecya.

Sztokholm dnia 17 stycznia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Wczorajsza gazeta tutejsza donosi o uroczystem onegdaj rozpoczęciu seymu naszego. Król mianował Hrabiego *de Geer*, marszałkiem seymu, i oddał mu łaskę marszałkowską; poczem nowy marszałek wykonał przepisana przysięgę. Mianował także Monarcha mówcę stanu duchownego i zastępcę jego. Dyrektor *Sehwan* jest mówcą stanu mieskiego, a Pan *Hycker* mówcą stanu włościańskiego. Dotąd seym trudnił się tylko roztrząsaniem prawości wyborów. Słychać o podać się mianych projektach, względem zapłacenia papierów skarbowych i zaciągnięcia pożyczki.

Prusy.

Berlin dnia 4 lutego.

(z *Gaz. Warsz.*)

Królewicowie pruscy, *Wilhelm* i *Karol*, powrócili ze Włoch do tutejszey stolicy.

Hrabia *Alopeus*, nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister rossyyski przy dworze naszym, przybył tu z *Warszawy*.

Pozwolono drukować. Z polecenia J.W. Wojennego Litewskiego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 5 Lutego Roku 1823 v. s.

O g ł o s z e n i e.

Od Komisyyi Wileńskiego prowiantkiego Depo ogląda się: ozalby nie chciał kto zobywatek, kupców, mieszczan i wszelkiego stanu ludzi podjąć się różnego przewożenia rzeczy, na stoworotową odległość, do każdego miejsca, dokądby tylko z Komisyyi wysłać potrzeba było dla wojsk, albo też z wyrażeniem miejsc, kłoby dokąd w szczególności na wieść przyjął. Zyczący podjąć się takiego przewozu, zechcą przybywać do Komisyyi z pewnemi i dostatecznemi dla Skarbu załogami, na terminu w niej do tego przeznaczone dla targow w dniach 19tym, 20 i 21szym, i dla przetargu w dniu 22gim marca roku teraźniejszego.

O s t r z e ż e n i e.

1. Niżej podpisany w roku bieżącym 1823 januari 20 dnia wydał i w aktach Ziem Ptu Trockiego przetrwał pełnomocną plenipotencyą w imieniu swym i brata nieletniego Bernarda Giedymina (za którego ewikcyą oświadczył) WJPanu Józefowi Giedyminowi b. Sędz. Gran. Ptu Trockiego do zdjęcia summy od JW. Sianożędzkich postanowieniem Rządzącego Senatu zrekonoskowanej, oraz we wszystkich zakwitowania, i w pełnej mocy działania gdy więc dopiero dla wielu okoliczności nieytacy sobie niżej podpisany, iżby sumę takową na rzecz jego i nieletniego Bernarda Giedymina, za którego ewikował się za plenipotencyą wyżej cytowaną zdymował i w tym względzie manifest w roku bieżącym mca stycznia 27 dnia przed aktami Ziem. Ptu Trockiego zapisał, cofając plenipotencyą Józefowi Giedyminowi i ewikcyą daną za nieletniego. Zaby więc wiadomość interessowanych osób dorść mogła i JW. Sianożędcy summy wypadającej na schedę niżej podpisanego i brata nieletniego Bernarda Giedymina nieoddawali, przez niniejsze ostrzeżenie zapowiada, w innym zaś zdarzeniu, że swej nieostróżności kaźden przypisać zmuszonym będzie zawiadomiał. Dat 1823 febr. 3 dnia. W imieniu własnym i nieletniego brata podpisuje Stanisław Giedymin.

Za takowe ostrzeżenie w Kuryerze Lit. może być umieszczoną świadczą Karol Romanowicz Sędzia G. P. W.

1. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski masy JW. Podkomorzego Brzezińskiego po wyexpedyowaniu ze wszystkimi prawie possessorami wypadających w sprawie konkursowej aktów, na skutek ostatecznego swojego odroczenia za zgodą samychże stron nastalego, w dniu 22 teraźniejszego mca januaryi do miasteczka Jeziorosy zwanego w Powiecie Brastawskim położenie mającego w komplecie przybywszy; Sądy swoje w celu zbliżenia ostatecznej w sprawie konkluzji rozpoczął; ponieważ zaś kredytorowie masy JW. Brzezińskiego, z wyjaśnieniem swych pretensyow nie przychodząc i beczynnie Sąd Exdywizorski utrzymując, do przewłoki dzieła stają się powodem, wtenczas, gdy jak nayrychlejsze całej sprawy zakończenie w szczególnym Sąd niniejszy mając objęcie, uważa, iż stosownie do ważności dzieła czas jedno miesięczny na odbycie przez wszystkie strony głosów, może być dostatecznym, i dla tego na dniu 1szym marca teraźniejszego roku wziąć też sprawę do oczewistej namowy zamierzył, przeto przez niniejszą awizacyą trzykrotnie w Gazecie Kuryera Litt. ogłosić się powinna, wzywa wszystkie interessowane

strony, ażeby bez najmniejszej przewłoki z objaśnieniem swego interessu do sprawy przychodziły; gdyż podług zamiaru dekretu remissynego tudzież z powodu szczupłego na utrzymanie jurydykcyi funduszu, Sąd Exdywizorski nad powyższy zakres przedłużać nie będzie czasu do wzięcia w namowę całej konkursowej sprawy, a odpowiednie prawidłom remissy w pretensyach stron niejawiących się amissyą zapisze. Dat roku 1823 januaryi 25 dnia. Kazimierz Alexandrowicz Prez. Exdywizor. Onufry Swolkień Pisarz Ziem. Ptu Kowień. Józef Łabuński Pisarz Ziem. Dyneb. Ptu Exdyw.

1. Sąd Dziełczo Exdywizorski majątności Mostwieliszek w pcie Oszmian. położonych do Dziedzictwa WW. Mosiewiczow należących, awizując już raz na skutek remissy Sądu Gł. Czasowego Departamentu spraw cywilnych Guber. Litewsko Wileń. w r. ominionym 1822 potrzykrotnie przez Kuryera Litewskiego, dając wiedzieć wszystkim wierzycielom zeszłego Onufrego Mosiewicza, iż zebrany w dniu 12 januaryi roku teraźniejszego idącego 1823 i ciągle kontynuując dzieło, a w onym zbliżając się ku końcowi, postanowił w dniu 6 februaryi r. tegoż wziąć do namowy, a tem samym na niejawiących swoje pretensye zapisać amissyą. Dat 1823 januaryi dnia 26. Prezydent Dziełczo Exdywizorskiego Sądu Podkom. Troc. Ptu Wilhelm de Rais. Wincenty Mołochowski Prezes G. K. E. Józef Bukowski Pisarz Ziem. Zawiley.

P o z e w.

2. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY Mości Samowładnego całą Rosyą etc. etc. etc. Pozew edyktałny przed Sąd Ziem. oraz Taxatorsko-Exdywizorski Wileń. z instancyi Ur. Symona Orłowskiego dworzanina b. Skar. Lit. po byłego Sędz. Ziem. Wileń. Ignacego Bronica za kartą o r. s. 50, po byłego Sędz. Ziem. Wileń. Jana Ciechanowieckiego i dalszych successorów Józefa Ignacego Ciechanowieckiego za kartą o czer. zł. 30, po Angelę Szadurską byłą Sędz. Ziem. Wileń. za kapitulacyą zł. pol. 900, przez męża jej Władysława Szadurskiego zawiniającego, po Ignacego Lenkiewicza Bur. Nowogródz. za kartą o czer. zł. 10, po Benedykta Kielczewskiego sukcesora Ignacego Kielczewskiego za rewersem o czer. zł. 10, po Wincentego Markowskiego debitora, po Stalkowskiego i Paprockę mających fundusz za kartami o rub. sr. 36, po Annę Rutnowiczową za rub. sr. 15 za kartą, po Katarzynę Leniewiczową za kartą zł. 100, po star. Herca Iserowicza obywatela Wileń. za kartą rub. sr. 100, po byłego Asses. Sądu niższego Ziem. Wileń. Józefa Rzewuskiego za kartą o rub. sr. 7, po Jana Woronca za kartą o czer. zł. 2, po Szam. b. dworu pol. Jana Terentowicza i Dmuchowskiego Pisarza Komisyyi edukacyney Wileń. oycy i syna jego Andrzeja fundusz mającego za assekuracyą i kwitami zł. pol. 1000, na Ignacym Assesorze byłym

go Ptu Troc. i Tomasza Orłowskiego za kartą i rewersem rub. sr. 10; na Bartłomieju Orłowskim za kartą czer. zł. 5, na Józefie Łopacińskim za kartą czer. zł. 5, na byłym Prezyden. Depart. 1go Michale Kostrowickim za dokumentem assekuracyjnym zł. 600, na Grafie Karolu Brzostowskim i Bartłomieju Batranem z dekretu exdywizyi Michaliskiej o zł. 415, na placach miasteczka Michaliszek ubezpieczoney, na star. Mowszy Izraelowiczu za kartą o czer. zł. 5, na sukcesorach Józefa Chucielewskiego Adwok. Hermana Woytkiewickich i dalszych za kartami o zł. pol. 150, na sukcesorow Ignacego Drzewickiego Adwok. a mianowicie na Stanisławie Drzewickim b. Pisarzu Ziem. Wileń. za rewersem o rub. sr. 15, na Ludwiku Milewskim, Michalinie Milewskiej i Artekim synie Zuzannie Milewskiej za kartą o zł. 200, na Symonie Rohozie za kartą zł. 60, na sukcesorze Jana Jaskulda Kazimierzu Jaskuldzie za rewersem zł. 51, na Kmiczewskim Obywat. Wileń. za kartą o rub. sr. 10, na Bogusławie Saku Rott. za kartą o czer. zł. 3, na sukcesorze Wincentego Grużewskiego i Hryniewiczzu b. Asses. posiadającym majątek za listem o zł. 100, na Janie Jurszy i Adamie Kozłowskim Sowiet. za dekretem exdywizyi Minkiewiczowskiej o zł. 1500, lokowane na teyże kamienicy, na Józefie Bilewiczu star. Twer. za kartą czer. zł. 36, a na Gabryałowiczu Adwok. Ptu Kowień. po Dragacie Adw. mającym papiery o złożenie karty na Bilewiczu do sprawy powierzoney, wedle listu donoszącego, o zapadłym dekrete na byłym Marszał. Ptu Zawiley. Morykonim i bracie jego Chor. Wilkomir. Heronimie Morykonim, złożenie summy dekretem Ziem. Wileń. dla sukcesorów Xiedza Januszkiewicza Plebana Maleckiego sądzoney na Prefekcie Uniwersytetu Wileń. Józefie Skocznowskim, z niedopłaconego dziedzictwa folwarku Merecze Kondaliszek o rub. sr. 374, o procenta zaległe i expensa prawne i o to co czas sprawy dowiedzionym będzie.

Roku 1823 stycznia 27 dnia Woźny świadcze, iż kopią tego pozwu powyżey pomienionych debitorów dla wiadomości onych do Kuryera Lit. podalem i o toczącey się dopiero sprawie w Sądzie Ziem. Wileń. zawiadomiłem. Woźny Sądu Ziem. Ptu Wil. Antoni Siewruk.

Roku 1823 stycznia 27 d. wolno drukować. Wileń. Ziem. Sędzia Alojzy Jasieński.

P o z e w.

3 Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całą Rosyą etc. etc.

Urodzonym Xaweremu i Barbarze z Sylwestrowiczow Rodzicom Ignacemu Zenonowi i dalszemu rodzeństwu Staniewiczow b. Sędziom Grodzkim Ptu Rosieńskiego, Wincentemu i Annie z Staniewiczów rodzicom Alexandrowi synowi Pulcheryi i Kazimirze córkom Łabanowski Sęstwu Graniczn. Ptu Rosień. Petroneli z Staniewiczów Baranowey Krauzowey, Jerzemu Rodziewiczowi, Ignacemu i Józefowi Konarskim, Brygidzie Syrtowtowey Sędzin. Ziem. Rosień., Tekli Bohdanowiczowey, Emilii Siemionowiczowey Assessorowey Sądu Niższego Ziem. ptu Rosień., Franciszce Konarskiej, Ignacemu i Annie rodzicom, Józefowi i Kazimierzowi synom Laudanśkim, Pawłowi Woyaszwiłowi Skarbnikowi, Justynie z Sławoczyńskich Goniprowskiej, Szymonowi Goniprowskiemu, Janowi i Alojzemu Łabanowski, Maryannie matce, Izydorowi i Kazimierzowi synom Anglickim, Kazimirze Hrabini

Tyszkiewiczowey Kamar Junikrowey, Tekli Górskiej Pisarzównie Litew. z dokładem opieki, Emilii Chrapowickiej Podkom. Szawel., Dyonizemu Pószkiewiczowi b. Pisarz. Ziem. Rosień., Janowi Kalinowskiemu Prezydent. Ziem. Rosień., Kanutemu b. Assessor. Sądu Niższ. Rosień., Piotrowi Chorążemu Woytkiewiczowi, Józefowi Łachowiczowi, Antoniemu Micewiczowi b. Marszałk. ptu Rosieńskiego, Ignacemu Giedgowdowi Pisarzowi Ziem. Rosień., Karolowi Janowiczowi, Tadeuszowi Dowsinowi Sekretarz. Ziem. Rosień., Jerzemu Zaborowskiemu Porucznikowi b. woysk pol., Wilhelmowi Ekindosfowi, a w stopniu jego Jerzemu Dołabowskiemu, Józefowi i Maryannie z Staniewiczów Rymkiewiczow Sęstwu granicz. Telszew., Janowi Dowgirdowi, Karolowi Jastrzębskiemu, Ignacemu i Józefowi Jaguzańskim Chor., Wiktorji z Weryhow Siemaszkowey Podkom. Telszew., Józefowi Butkiewiczowi Koleskiemu Registratorowi, Pawłowi Monkiewiczowi czyli Mackiewiczowi, Józefowi Korobowiczowi, Józefowi Zytewiczowi Regent. Rosień. Stanisławowi Undesewiczowi, Adamowi Burneckiemu, Dyonizemu i Antoniemu Tomaszewiczowi, Zebrowskim, Łucyi matce, Heronimowi, Edwardowi i Janowi synom Swiechowski, Macisjowi Łabanowskiemu Regent. Ziem. i Granicz. ptu Szawel., Jakóbowi Majorowi oycowi, Juliuszowi i Janowi synom Grużewskim, Onufremu Ludkiewiczowi Marszał. Szawelskiemu, Konstantemu Ludkiewiczowi Sekret. Szlachec. ptu Rosień., oraz dalszym wszystkim kredytorom i pretensorem Staniewiczowskim i za winiającym do massy fundustu tychże Staniewiczów pozwem edyktałny powtórnie po dekrete z jednem niestannym a z drugiem komportacyą i inwentaryą ogólnego majątku przeznaczającą w roku 1822 gbra 30 w Ziem. Trockim zakroczonym, stosownie do Remissy Sądu Główn. Gubeń. Lit. Wileńskiej 2go Depart. w roku 1821 marca 17 i dekretów Ziem. Troc. a mianowicie ostatecznego wyżey datą wymienionego na kadancyą s. Trzykrólską przed Sąd Ziem. ptu trockiego wynoszący się z powództwa Ur. Antoniego Burby Marszał. ptu Szawel. i kawalera Maltań. w prośbach 1, o nakazanie warowania activitatem loci standi solutione tym którzy na dekrete 1822 gbra 30 okażą się być skondemnowanymi z aktoratu za pozwem edyktałnym wpisanego i 2go łączonego; 2, o uprzednie prośb uprzedniemi żalobami żalującego obiętych; 3, o ukaranie tych którzyby stosownie do dekretu Ziem. Troc. wyżey datą zacytowanego, jako uwiadomieni Kuryerem komportacyi w terminie nie załatwili i w czymkolwiek zadonyć rzecz nemu dekretowi nieopłacili penami kontrawencyjnymi; 4, o zapisanie amissyji jeśli w następnym terminie przypadnienia sprawy któreńkolwiek z pretensorów nieokazał do massy stosunków; 5, o uznanie aktów z temi wszystkimi z którymi one następować powinny, a z którymi żalujący też spełniać wykaże potrzebę; 6 o zbliżenie sprawy do ostatecznego rozbiuro i tego wszystkiego załatwienia cokolwiek z rzeczy w ogólnym interesie być potrzebnym wyświeci; 7 o ukaranie obżalowanych Anglickich za kontrawencyą dopełnioną w niewyniesieniu edyktałnego pozwu na pierwszą kadancyą lub też Alojzego Łabanowskiego w stopniu onych pretensora, o zwrot wydatków prawnych, podług rejestru złożyć się i oprysiadz mającego, z wolną żaloby poprawą.

Roku 1823 mca januaryi 2 dnia, przed aktami Grodz. ptu Szawel. stawając obecnie Woźniowie relacyą podanego pozwu urzędownie zeznali. Przyjąłem Stanisław Smolicz Grodz. Szawelski Regent.

Roku 1823 mca januaryi 5 dnia, przed aktami Grodz. ptu Rosień. stawając obecnie woźniowie relacyą takowego pozwu urzędownie zeznali, przyjąłem. Wincenty Dowiat Grodz. Rosień. Regent.

Roku 1823 mca januaryi 8 dnia, że takowy pozwem może być umieszczony w gazecie Kur. Lit. Zaświadczam Sędzia Ziem. ptu Szawel. Franciszek Jamont.

List gończy.

3. Na dniu 25 januar: terażniejszego 1823 roku o godzinie 12tej w południe uciekł z Wilna Lokaj Antoni syn Mikołaja Adamowicz zowiący się, poddany niżej podpisanego, do skaśek folwarku Izmayłowczyzny w Powiecie Słonińskim Parafii Rohoteńskiej położonego zapisany, niemając uczyniwszy szkody — Wraz po zawiadomieniu o tém Policją Miasta Wilna, gdy dotąd wynalezionym nie jest, ogłaszam przez Gazetę Kuryera Litewskiego z ostrzeżeniem, aby zbiegły ten gdziekolwiek postrzeżony zostanie, jako niezasługujący na uśność i ani świadectwem moim, ani Rządowym pasportem nieopatrzony, unikogo niezapaydywał wiary, lecz owszem aby do władz Policyjnych oddany został — Zeby zaś pod innym nazwiskiem i fałszywemi może świadectwy nieukrywał się, fizyonomią następnie opisuję:

Zbiegły Antoni Adamowicz, ma lat 23 od urodzenia, wzrostu sporego, komplexy suchey, włosy, brwi, czarne i gęste, oczy czarne, broda i włosy tegoż koloru niewiele jeszcze zarastające, twarz nieco okrągła bladawa, weyrzenie po iure, postać osobliwie w chodzie na przód ma pochyloną; mówi niedobrze po polsku, umie czytać i pisać oraz trochę liczby, lecz niekształtnie i nieortograficznie, przy tym cokolwiek krawiectwa i haftowania —

Wziął z odzienia surdut długi granatowy i maytki światło - zielone sukna krajowego grubego — Frak i maytki sukna cienkiego koloru ciemno - zielonego — Frak czarny też sukna cienkiego (obydwa fraki z czarnemi axamitnemi kołnierzami) — Płaszcz z czarnym axamitnym kołnierzem ciemno - szaraczkowy, też sukna cienkiego, nowy i kształtnie zrobiony — Czapkę granatową nową z brylkiem, wiele przy tym kamizelek rozmaitego kształtu, oraz bielizny cienkiej, chustek na szyję białych batystowych, musli nowych gładkich i na końcach szycie deseniowe mających — Oprócz tu wypisanych szczegółów, wiele jeszcze innych mógł zabrać, gdyż spisu garderoby i dalszej ruchomości, w wiedzy jego byłey, nie zostawił — Xawery Czeczot —

Sąd Exdywizorski.

3. Sąd Taxatorsko Exdywizorski Remissą Sądu Głłgo Mińskiego 2 Depar: na usatysfakcjonowanie kredytorów zeszłego Hilarego Dawidowicza Rotm: Pińskiego przeznaczony, po ufundowaniu jurydykcyi swojej w sądownictwie Pttu Mińgo, komportacją papierów na wszystkich stronach do konkursu połączonych na dniu 23 januaryi idącego roku do Kancelaryi Ziemskiej Mińskiej przeznaczył i dalsze dopi pierwszego zjazdu remissą przywiązane reguły załatwił, termin ostateczny na oczewisty rozbiór sprawy dzień pierwszy marca roku terażn: zakryślił, tudzież na W. Górskim Janie komportacją obligu zeszłego Dawidowicza Przyborzance służącego, do którego uściela pretensora two, w dniu 15 februaryi bieżącego roku do Kancelaryi Ziem: Miń: uznał. Przeto ażeby o takowém postanowieniu każdy z interessowanych był wcześniej uprzedzonym, i w oznaczonym terminie oczewistey rozprawy bez omieszkania iawił się, pod rygorem niechybney na niestawiających ammissyi remissą zastrzeżoney, niniejszą awizacją dla trzykrotnego opublikowania do Gazet zamieszcza — Ignacy Buce-

wicz Podśudek Ziem: Pttu Miń: Exdywizor: — Ferdynand Dworzecki Podśudek Wilej: Exdyw: Tadeusz Obrapalski Protunk Pods: Ziem: Miń: Exdyw: — Regent Alojzy Nielubowicz — Wolno drukować Ignacy Bucewicz Pod: Z. P. M. Exdyw.

Ostrzeżenie.

3. W roku 1822 kwietnia 30 dnia niżej podpisana, robiąc układ z JPanem Justynem Drozdowskim Skar:, arędownym folwarku Nowego Dworu w Pttcie Wil: położonego possesorem, a do dziedzictwa moiego należącym, w stosunkach z powodu nabytych folwarkow przez tegoż Justyna Drozdowskiego zaregulowanych, Dokumentem w dacie wyżej namienioney natałym, obowiązował się tenże Drozdowski, tak obligi przez zeszłego męża mego wydane, a przez jego nabyte (za któremi został usatysfakcjonowany), iako też różne tranzakta zwrócić; iednak kiedy zwyczajney sobie dowodząc nierzetelności, czy to w złych chęciach na nowo za temiż wlewkami prozekwowania, lub też w innym jakim celu, którego domyślić się niepodobna; w górze rzeczonych tranzaktów nie oddał i niepowrócił — Izby przeto nikt od onego z niżej tu poszczególnionych, ani obligow, ani żadnego tytułu Dokumentów przez zeszłego Thomasza z Bezdzieży Broniewskiego Woyskiego Ostrzeszowskiego podpisanych nieprzyimował i nienabywał, gdyż są już przezemnie niżej podpisaną, opłacone i Dokumentem roku 1822 kwietnia 30 skasowane, a tém samém nic nieznaczące, i za żadne uważane, przez Gazetę Kuryera Litgo ostrzegam — Ru 1808 Aug: 8. oblig przez Thomasza Broniewskiego JP. Szaszkiewiczowi na rubli 60 wydany, a przezeń 1810 kwietnia 23 Szpakowskiemu i 1811 8bra 5 Star: Zakon: Josielowi Jankielowiczowi przez Szpakowskiego przelany — Ru 1810 julii 10 oblig na rubli sr: 21 temuż Josielowi przez zeszłego Broniewskiego wydany — Ru 1818 Kwietnia 23 oblig na r. s. 550 przez zeszłego Broniewskiego, Ignacemu Malinowskiemu wydany, i przezemnie podpisany — Roku 1819 febr: 23 oblig na r. s. 100 Leopoldowi Frankowskiemu przez Thomasza Broniewskiego i przezemnie podpisany — Te wszystkie obligi w różnych dattach ma sobie przelane JP. Justyn Drozdowski, nadto Dekret niestanny przez W. Wilczyńskiego Szambel: w Grodzie Wil: na Broniewskim r. 1818 julii 5 dnia zyskany — Karolina z Turow Broniewska Woyska. Roku 1823 stycznia 23 dnia wolno drukować Józef Polkowski Sąd Głłgo Assesor.

U w i a d o m i e n i e.

3. Niżej na podpisaniu mey własney ręki, zawiadamiam Prześwietną Publiczność, iż w roku terażniejszym 1823 na dniu 23 januar., okupiłem wieczyście dworek drewniany sytuowany na Zarzeczcu, pod N. 633, od mieszczan tego miasta Jana i Florentyny z Żółkowskich Perenow, którzy w ewikcyi niewięcey zostawili, jak tylko srebrem rubli 100, a zatym jeśli kto ma jaką pretensyą do rzeczonych Perenow, ażeby takowy w przeciągu 3 miesięcy od daty ogłoszenia, do umocowanego prawnie plenipotenta mego W. Porucznika Kulikowskiego, mieszkającego na Tatarskiej ulicy w domie pod N. 660 z dowodami jawił się, tudzież aby nikt odtąd z pomienio-

nemi Perenami w żadne układy nie wchodził, a-
tym więcej aby nikt na wspomniany dom pieniędzy
niepożyczał, pod utratą, najmocniej zastrze-
gam. Augustyn Stankiewicz.

Takowe ogłoszenie wolno drukować, 1823
januar. 27 d. Wincenty Malinowski B. M. W.

3. Majątek w Powiecie Grodzieńskim poło-
żony, od miasta Guberskiego Grodna o pięć mil
odległy, jedną stronę do rzeki Niemna przytykają-
cy, granice mający pewne, i kopcami obwiedzio-
ne, żadnemu processowi nieuległy, ogłasza się
na sprzedaż; składa się z czterech folwarków z so-
bą przygraniczających, lecz oddzielnych i odręb-
nych. Może być ogółem, lub folwarkami przeda-
ny. We wszystkich ziemiach urodzajna, zabudowa-
nia gospodarskie dobre, siła robocza do obszerno-
ści folwarku dostateczna; pierwszy z tych Borys-
sowszczyzna ma dymów 79, dusz rewizkich 203;
drugi Siemierenki ma dymów 52, dusz rewizkich
131, trzeci Rodziewiczze ma dymów 21, dusz 54,
czwarty Skopow ma dymów 20, dusz 48. Życzą-
cy powyższą dokładniejszą o rzeczonym majątku
wiadomość, znajdź ją w każdym czasie u wła-
ściciela tego Półkownika Lachnickiego w Gro-
dnie w własnym swoim domu mieszkającego.

Wolno drukować pełniący czynność Marszał-
ka Karol Mazewski Prezes Ziem. Ptu Grodzień.

3. Niżej piszący się, jako administrator idą-
cego pod rozdział, na successorów zeszłego Pod-
komorzego Tadeusza, a za nabyciami, i na suk-
cessorów, zeszłych Dominika oraz Franciszka, Ma-
linowskich, majątku, mianowicie Mazalowa, z fol-
warkami, Dworcem, Słobodką Horbaczewską, i
wszelkimi attynencjami, w Powiecie Rohaczew-
skim Mohilewskiej Gubernii, położonego, stosow-
nie do postanowienia za zgodą stron, przez Pod-
komorzego Powiatu Rohaczewskiego JW. Anto-
niego Zukowskiego na ten dział przeznaczonego,
w r. 1822 xbra 1 dnia, we Dworcu uczynionego,
każdego żyjącego wziętą w arędy w całości lub
poszczególne powyższe wymienione majątki na
rok od ś. Jerzego następującego, wzywam do
Dworca na 15 dzień febr. bieżącego 1823 roku,
gdzie będą usposobione tabelle intrat, i gdzie da-
jący więcej, odbierze od podpisującego to uwia-
domienie, jednoroczne prawo arędowne.

Administrator Ludwik Komorowski.

Oświadczenie.

3. Excerpt oświadczenia z protokołu potocz-
nego Grodzkiego powiatu Wileńskiego w dacie
niżej wyrażonej zapisanego i tegoż czasu pod
pieczęcią urzędową Grodzką Wileńską jest wydan.

Roku 1823 mca stycznia 24 dnia. Przed
aktami Grodzkimi powiatu Wileńskiego obecnie
stanowiący Star. Zelman Hirszowicz Sakier o-
świadczenie niżej wyrażające się wpisać do
protokołu podał następnie wyrażające się: oświad-
czenie imieniem Wileńskiego mieszkańca Zel-
mana Hirszowicza Sakiera czyni się z następnej
okoliczności: Sąd Główny Litewsko Wileński
2go Departamentu w roku 1820 february 23
dnia wydając świadectwo o swobodności domu
murowanego w mieście Wilnie pod N. 39 sytuo-
wanego do żał. i żony jego Rochli Notkowsy
przynależnego; w takowem wyraził, iż na tym-
że domie liczy się partykularnego długu za wex-
lem żał. 300 rubli srebr. Lecz gdy żałcy Sa-
kier o takowym długu zupełnie niewie, i przez
nikogo dotąd do opłaty niebył naglonym, co
z tą uważając, że zjawienie w 1819 julii 3
dnia w Grodzie Wileń. napastnego wexlu, jako-
by przez żałcego na ukaziciela w roku 1813 de-

cembra 28 d. na 300 rub. sr. wydanego, pocho-
dzi z wymysłu nieetyczliwych jemu osob; dla te-
go żałcy wchodził do Sądu Głównego Wileń-
skiego 2go Departamentu z prośbą o unikczem-
nienie tegoż długu, a Sąd Główny przez rezol-
ucyą 23 decembra 1822 ferowaną zapowiedział:
aby żałcy kassatę powyższego wexlu czynił po-
rządkiem prawa tam gdzie należy, dla tego żałcy
niewiedząc o osobie mającej niby od żałcego we-
xel na trzysta rub. sr., oraz nieczując się być
za onym nikomu dłużnym, zapowiada przez ni-
niejsze oświadczenie i wzywa osobę posiadającą q,
jak się wyżej rzekło, od żał. wexel na trzysta
rubli sr. do objawienia jemu w przeciągu nie-
dziel sześciu, i że po upływie tego terminu żałcy
nieomieszka czynić prawnym porządkiem o unik-
czemnienie tegoż wexlu, jakowe oświadczenie wła-
snoręcznie podpisując, umieścić w Gazecie Ku-
ryera Litewskiego przyrzekam. Takowe oświad-
czenie w protokule podpisać. Zelman Sakier.
Correctum Regent Kazimierz Dauksza.

Roku 1823 january 25 d. takowe oświad-
czenie może Redakcyja Kurjera Lit. przysłać do
druku. Józef Naborowski Grodz. Wileń. Pisarz.

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATOR-
SKIEY MOSCI Samowładnego całego Ros-
syą etc. etc. etc.

Ur. Alexander Malczewski porucznik b. gre-
nadierskiego pólku oddzielnego korpusu Lt.
successor po zeszłym Andrzeju Malczewskim Pi-
sarszu Aktów Trybunału Lt. pożywa przed Sąd
Ziemski Wileń. dopiero zajmujący się ostatecz-
nie rozbiorem sprawy konkursowej na mocy re-
misy Sądu Gł. zeszłego Pisarza Malczewskiego.
UUr. Annę Szpitznaglową Sowietnikową Stanu
z dokładem męża za kartą w r. 1811 apr 20 d.
o zł. 364 gr. 17, Ur. Rafała Stegnilly w przed
Regenta a teraz Sędziego Ziem. Troc. za kartą
w r. 1798 apr 29 d. o rub. sr. 300, Jochima
Bokszanńskiego Chor. b. woysk pol. o uzupełnienie
warunków assekuracyi w r. 1814 apr. 23 d. wy-
daney, Jana Zienowicza Por. b. woysk pol. o
zwrót zegurka złotego sadzonego perłami lub o
zapłatę czter. zł. 75, o doliczenie na wszystkich
pozwanych procentów i expensow i uzupełnienia
prośb pierwszemi żalobami objętych, w celu do-
mierzenia satysfakcyi kredytorów zeszłego Pi-
sarza Malczewskiego.

Roku 1823 stycznia 25 d. Wóźny śmiał
czę iż kopiją tego pozwu powyższe wymienionych
debitorów dla wiadomości onych do Kurjera Lit.
podałem i otaczający się dopiero sprawnie w Sąd-
zie Ziem. Wileń. konkursowej zeszłego Pi-
sarza Malczewskiego zawiadomiłem. Wóźny Sąd
Ziem. Ptu Wil. Antoni Siewruk.

Roku 1823 stycznia 26 d. wolno drukować,
Wileński Ziemski Sędzia Alojzy Jasieński.

Przedaż chustek.

3. Od Wileńskiej Składowey Tameżni o-
głasza się, że przy niej we trzech terminach,
a mianowicie: 1szym 31 stycznia, 2gim 1, i
3cim ostatecznym 2 lutego, będą się przeda-
wać z publicznego targu skonfiskowane 487 chu-
stki bawełniane różnego koloru, średniej wiel-
kości. Do 29 stycznia 1823 roku.

Zarządzący Fon Smitten — Sekretarz
Perfiljew.